

Na dělový kouli z roku 1835

Petr Kalandra

1. Včera mě spolkl Nazareth,
aby dnes vypliv ostatky mý
Celou noc hledám místo, kam složit vlasy šedivý.
Hej pane nechcete mi říct, kde tu složit hlavu svou,
ne řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou

R: Sundej z něj to břímě,
a nechtěj za to nic
dědek ať už se nedře, hej, hej
nandej mi ho na záda

2. Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl
V tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou
Carmen, že nemá čas, že si spolu rychle užijou.

R:

3. Když přijdeš k paní Mósrové, tam není co bys řek'
připadáš si jak v automatu, ve frontě na párek.
Povídá mladej kmete a což takhle třeba Nathalii,
už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s ní.

R:

4. Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí,
povídá já ti cestu ukážu, ale musíš s mým psem ven.
Povídám moment soudče, já jsem taky Homo sapiens.
Abych si trochu ulehčil, tu ránu jsem mu navrátil.

R:

5. Na dělový kouli z roku 1835,
se vezu někam dolů, je na čase mi závidět
tak letim mezi vás, pozdravuje vás tamten svět.
Že prej se nemusíme vracet, já na čase mi závidět.

R: